

LUMINA EVANGHELIEI

ORGAN AL BISERICII LUI DUMNEZEU APOSTOLICE DIN ROMANIA

Abonamentul pe un an ... .. Lei 6000
 In străinătate ... .. Lei 12000
 In America ... .. Lei 18000

APARE ODATĂ PE LUNĂ
 SUB ÎNGRIJIREA UNUI COMITET
 Redactor ȚUNEA IOACHIM

ADRESA NOASTRĂ :
 Timișoara I, Str. Semenicul Nr. 4
 Izbașa Alexandru

Botezul cu Duh Sfânt

de STOIU DUMITRU, Pauliș

Asupra botezului cu Duh Sfânt s'a scris în felurite chipuri, unele reviste religioase atacă sau desmintesc existența unui astfel de botez, sau îi dau o altă interpretare, merită să-și apere credincioșii lor de a nu urmări și cerceta acest lucru, ca fiind periculos pentru creștin.

În orice caz, sfânta scriptură face mărturie temeinice despre un asemenea botez, pe care nu-l dă omul, cum se face cu botezul în apă, ci însăși Dumnezeu, care cunoaște mai bine cele ascunse ale omului și potrivit credinței sale, punându-se omul în stăruința după acest botez, singur poate constata sau se poate autocontrola dacă mai trebuie sau nu stăruit, cu alte cuvinte se cântărește singur în taina inimii sale și a sufletului său și vede ce-i mai lipsește și ce forță trebuie să mai întrebuițeze până la primirea acestui botez.

Nimenia nu poate nega un astfel de botez, până ce nu va fi fost întâiu convins despre cele scrise în sfintele scripturi, dar nici nu are dreptul a nega, deoarece dacă despre legile civile se spune că: „Legea nu se discută, ci se execută“, tot așa și legea spirituală nu se discută se execută, se pune în practică de către cei chemași, o nuntă cât de frumoasă poate să fie, dacă nu ești chemat sau invitat la ea nu-ți este de nici un folos, pe când dacă ești invitat sau chemat simți numai decât dragostea celui ce te-a chemat, simți simpatia lui simți că el te-a dorit să petreci o clipă cu dânsul.

Cel botezat cu Duhul Sfânt simte aceasta dragoste, simte puterea de atracție cerească, simte simpatia lui Dumnezeu pentru el, că l-a încadrat în ceata sa. Numai botezul în apă nu este suficient pentru a

simții legăturile de prietenie cu Dumnezeu, este prea puțin chiar din partea lui Dumnezeu dacă numai atât ar fi dat omului să primească dela el, adică un botez prin apă și nimic mai mult. Botezul cu Duh Sfânt se suprapune celui în apă, deoarece cel botezat în apă nu a terminat lucrul întreprins, el trebuie verificat de Dumnezeu, chiar botezătorul în apă poate fi mândru de rezultatul botezului cu Duh Sfânt, prin faptul că nu s'a obosit deageaba, ci lucrarea sa a fost aprobată de Dumnezeu, prin botezul cu Duh Sfânt (Fapte 10), și încununată de succes (uneori chiar peste așteptările sale!)

A nu recunoaște botezul cu Duh Sfânt, înseamnă a refuza opera lui Dumnezeu, ca nefiind demn de o favoare mai mare.

De remarcat este faptul că mama fiilor lui Zebedei, încredințată fiind de devotamentul fiilor ei față de D-1 Isus, a cerut ceva mai mult dela El, deși nu știa ce cere, totuși îndrăzneala cu care a mers înaintea lui a tras atenția multora. D-1 Isus îi întrebă dacă sunt în măsură a fi botezați cu botezul lui? Ei au răspuns pozitiv, deși nu știau nici ei felul cum va fi acel botez, totuși ei nu l-au refuzat, au răspuns cu „putem”. Poate că vor fi dintre cei ce refuză botezul cu Duh Sfânt, cari vor zice că nici acest „botez” nu mai e valabil, dar noi răspundem întocmai că da e valabil, cel candidat la botezul în apă, este candidat și la cel cu Duh Sfânt, și chiar la botezul cu care Domnul a fost botezat, despre care în ciagul morții a zis „S'a sfârșit”.

CĂSĂTORIE

Pe data zilei de 2 Decembrie 1945 s'a oficiat căsătoria a fr. tineri Lupaștian Costan cu Grafina Morari, la care au luat parte un numeros popor.

Actul căsătoriei au fost oficiat de frații Onofrei V. Lungu Ilie. Mirăuș și Onofrei I. Domnul să binecuvinteze tânăra pereche cu o căsnicie fericită.

Costea C-1in

Cuvânt înainte

Iubiți frați și abonați,

Avându-se în vedere că noi am aflat de neapărată trebuință ca lucrarea Penticostală (botezați cu Duhul Sfânt) și ca să nu mai fie păreri diferite și deosebite am crezut de cuvânt să ne adresăm misiunii din străinătate de aceeași credință în misterioasa lucrare a Duhului Sfânt bărbați înaintați în cultură și în cele spirituale rugându-i să ne împărtășească și nouă din alentele lor.

În anul 1934 fratele Paul B. Peterson președintele misiunii din Chicapo America însoțit de fr. Gustav A. Schmidt, amândoi Americani fr. Schmidt ca vicepreședinte al misiunii de Ost European botezat cu Duhul Sfânt în anul 1904.

Ei s'au hotărît să ne ajute pe două căi: să ne ajute în cele duhovnicești cât și la Ministerul Cultelor pentru a domoli prigoana contra mișcării apostolice care era în regimurile trecute.

Fratele G. A. Schmidt a ținut la Iași un curs de 3 zile și atunci ne-am lămurit de adevăratul înțeles al cuvântului și a lucrării în genere cum se explică cuvântul lui Dumnezeu și lucrarea Duhului Sfânt în Statele civilizate.

A venit încă în anul 1936 și '37 repetând același curs, aceleași schițe, însă mai dezvoltate potrivit puterii noastre de a le putea pătrunde și înțelege.

Dându-ne seama de valoarea acestui curs biblic, am încercat să-l transmitem între frați, dar începând cu anul 1938, prigoana contra noastră devenind desăvârșită n'am putut să-l dăm nici verbal și nici în scris, decât în unele biserici.

Acum starea educativă fiind tot aceeași, ba în unele cazuri mai scăzută, ne-am hotărît cu ajutorul lui Dumnezeu să tipărim în Rev. „Lumina Evangheliei” cele mai importante dintre schițele cursului despre care am vorbit.

Cum sunt unul dintre cei ce am luat parte la toate schițele predate și chiar le-am predat în unele ocazii, văzând nevoia de dreaptă călăuzire după cuvântul și Duhul lui Dumnezeu, mi-am luat îndrăzneala a prelucra și reda fiecare schiță, cu explicațiile lor originale conform adevărului biblic.

Schițele au fost alcătuite cu mare grijă, rugăciune și post în timp îndelungat de frați care au avut la inimă curată închinare, a învățătorei apostolilor. Deci ele nu ne aparțin nouă dar le folosim în folosul lucrării Duhului Sfânt, care nu se mărginește la niște vederi mici religioase, ci ea să fie o lucrare de porții mari misionare care le merită.

Primind prima schiță: „*Imparte drept Cuvântul Adevărului*” sunt sigur că frații și surorile se vor ruga pentru mine Domnului, ca El să mă ajute la această sfântă lucrare, care numai lipsa și valoarea ei, m'a făcut să mă apuc de ea, și nici decum pregătirea și capacitatea mea.

Ioan Bododea
Alba Iulia

Citiți răspândiți și sprijiniți

revista Lumina Evanegheliei

Schița No. 1

Imparte drept Cuvântul Adevărului II Timotei 2 : 15

cum se înțelege cuvântul biblic împărțirea lui când îl cercetăm

1 Literal	2 Duhovnicesc	3 Simbolic	4 Profetic	5 Temporar	6 Diferite potriviri	7 Judecata minții sănătoase
Mat. 28 : 19 Fapt. Ap. 15 : 28, 29 Efes. 5 : 18 Luca 24 : 49 Mc. 16: 15-16 Rom. 12: 9-20 I Petru 2: 9.	Mat. 5:29-30 Luca 14: 26 Ioan 13: 14-17 Mat. 6: 28-34 II Cor. 6:17-18 Isaia 30:27-28	Sărbătorile Vița Mladița Apocalips Cap. 2 și 3	Fapte 1 : 11 Apocalips Cap. 4 la 22 I Tesol. 4:16-18 Toate profețiile	Mat. 10: 9-10 Luca 22: 36 Buna Vestire Mat. 1: 20	Isaia 26 : 14 Apoc. 14: 4 II Cor. 11: 2 Apoc. 22: 11	Ecclis. 10 : 2 Mat. 7 : 3

Schița de mai sus poartă numele de „Imparte drept cuvântul Adevărului” II Timotei 2:15. Expresia aceasta e îndreptată de ap. Pavel către fostul său tce-
nic, iar acum episcop Timotei. Numai cântărind cu
chibzuință fiecare text al Cuvântului lui Dumnezeu,
aflându-i caracterul și intenția avută de Duhul Sfânt
prin el (cuvânt) poate cineva să împartă drept cuvân-
tul adevărului. Deci sunt atâtea răstălmăciri înguste.
Din cauză că nu am avut oameni experimentați în
lucrare. Cineva istorisea de un tânăr de curând po-
căit că voind într-o dimineață să spună ceva din
Evangelie unui client căci era lucrător frizer, îl în-
treabă pe respectiv: „Ești gata de moarte Domnule”.
Omul care era cu spuma pe obraz, crezând că frize-
rul e nebun, a luat-o la fugă de frică să nu-i taie
gâtul. Așa o fac mulți, când s'apucă să învețe despre
botezul cu Duhul Sfânt. Darurile Duhului Sfânt, etc.
habar n'au cu spun, și totuși spun. Dar nu împart
drept cuvântul, ci spun după mica lor cunoștință.

Schița de mai sus e împărțită în 7 coloane cu
versete biblice, reprezentând cu mai multe dovezi fe-
lul prin care trebuie cercetat și înțeles versetul sau
textul despre care cineva vrea să învețe.

Coloana 1. *Literal*. Se înțelege că versetele citate
și încă altele multe cum se citesc așa se și explică. O
inver sare aduce greșeli.

Coloana 2. *Duhovnicesc*. La fel. Da un oarecare (om)
din pricină că-i sburau privirile după o vizitatoare din
adunare a citit în Mat. 5:29-30. Acest citat Duhovni-
cesc. El a înțeles literal și ce credeți că a făcut? Și-a
scos ochiul drept. După ce a venit din spital și cu
stângul arunca aceleași priviri. S'a dus la predicator
să-l întrebe. Acesta i-a spus : „Incercându-l scoate-l și
pe cel stâng”. Din inimă ies curviile, furtişagurile,
poftete rele etc. Dar din cauza prostii a rămas fără un
ochi. Și multe alte exemple ne-ar putea da.

Coloana 3. *Simbolic*. Sunt unele paragrafe sau texte
a căror expresie e simbolică.

Coloana 4. *Temporar*. Dovezile acestea sunt cu ca-
racter temporar. Când le citești și se pare că se contrazic

și de mai puțină importanță sunt 6. *Diferite
potriviri* și 7. *Judecata minții sănătoase*. Adică ni
se dă și nouă dreptul să înțelegem unele texte dacă
mintea ne este trează.

Fără să facem o largă expunere din cauza lipsei
de spațiu, credem că copiii lui Dumnezeu, cu dorință
sfântă de a împărți drept Cuvântul Adevărului, vor
avea la îndemână schița alăturată, ca o busolă de
control spre a se avânta în marea de adevăruri, Bib-
lia. Iar noi pe cât ne va fi posibil vom preda aceste
cursuri lucrătorilor în lucrarea Duhului Sfânt ca ei la
rândul lor să îndrumeze pe ceilalți frați și surori.

Ah! Mă gândesc de ce n'au fost aceste schițe
în anii 1924-1928, căci această lucrare măreață cu toți
dușmanii ei, ar fi ajuns cea mai strălucită și roditoare.

Urmează a doua schiță. *Temelia credinței creș-
tine (apostolice) dovedită prin trei martori*.

Prelucrare de I. BODODEA
Alba-Iulia.

Viața Creștinului

Cine este creștinul și ce fel de om trebuie să fie
un creștin? Vreau să zic: Taina ținută ascunsă din
vecinicie și în toate veacurile, dar descoperită acum
oamenilor păcătoși. Vieța creștină este o vieță spiri-
tuală și anume desbrăcarea de omul cel vechiu și îm-
brăcat în omul cel nou, care se înnoește spre cunoș-
tință, după chipul celui ce l-a făcut. Vieța creștinului
nu este o vieță pieritoare, ci o vieță vecinică, nu-
mai dacă rămâne în nădejdea evangheliei care a fost
propovăduită de fratele Pavel, Apostol prin puterea
Domnului Isus Hristos, prin care Dumnezeu a voit să
acă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia
între creștini. Vieța creștinului trebuie să fie trăită în
dragoste cu toți oamenii și să primească pe deplin bo-
gata pricepere ca să cunoască taina lui Dumnezeu
Tatăl, adevă pe Hristos. Creștinul nu trebuie să umble
după lucrurile firei pământești, ci după cele cerești.

Căci lucrurile pământești sunt obositoare dar cele cerești sunt mângâitoare și pline de dragoste. Creștinul este și o lumină care luminează în întunec adecă în lume creștinul este ales de Dumnezeu.

Inima creștinului trebuie să fie plină de îndurare, bunătate, smerenie, blândețe și îndelungă răbdare. Creștinul trebuie să fie un reprezentant a lui Isus Hristos, înaintea tuturor oamenilor, cu o iubire și dragoste cum a avut-o și Apostolul Pavel. Să nu caute mai mult despre sine, ci mai mult să caute de a împlini voia lui Dumnezeu. Creștinul trebuie să răscumpere vremea și să stăruiască după darurile Duhovnicești. Vorbirea lui trebuie totdeauna cu har drese cu sare ca să știe cum trebuie să răspundă fiecăruia, că numai așa poate ca să câștige premiul care îl așteaptă pe creștin. Și acestea toate se vor împlini dacă vor stăruia în rugăciune și în legătură cu Domnul Isus Hristos. Amin.

Dumitrescu Costică
Fălcău, jud. Rădauți
Bucovina

„Descoperirea Dumnezeiască“

in temnița Tribunalului Militar din Timișoara

Unde descoperirea Dumnezeiască lipsește, poporul este desfrânat:“ Prov. 28; 18.

Trad. de ȚUNEA PETRU

I.

(Urmare din numărul Noemvrie-Deceembrie)

„Aceste cuvinte au fost spuse pentru că eu m'am îndoit. După aceasta s'a întrerupt vorbirea, aproximativ cam timp de o oră, în care timp nu am auzit nimic, cu toate acestea însă simțeam permanent puterea Lui. În gând mă ocupam cu acele cuvinte: „Timpul robiei tale, Eu l-am hotărât!“ Aveam părerea aceasta; că acestea privesc persoana mea și acel timp, cu care timpul robiei mele este în strânsă conformitate cu descoperirile primite. Numai când am știut ziua eliberării mele, atunci Duhul m'a îndemnat ca să calculez (sototesc) câte zile am fost rob (deținut).

Numai după aceasta am înțeles însemnătatea „cuvintelor“, după ce am fost în clar (în curat) cu „descoperirile“. Cuvintele auzite au preocupat adânc mintea mea, dar deoarece biblia nu era la mine, nu a rămas altă soluție decât să aștept și să speriez că cu timpul voi înțelege toate acestea.

Atunci i-am mulțumit lui Dumnezeu pentru Harul Său cel mare, am și văzut în vedenie două mâini strălucitoare însă așa: că cele două degete mari erau ascunse sub palme, iar cele două mâini, una lângă alta

erau strânse și am auzit cuvintele: „Numără iarăși încheieturile, câte sunt!?“ Eu am numărat 24 pentru că 4 au fost ascunse sub palme. Așa am fost învățat ca un copil. Eu am întrebat: „Ce să însemneze aceasta?“ Dar deoarece nu am primit imediat răspuns, mintea mea așa de energic lucra ca o mașină și mai multe texte mi-au venit în minte din Cuvânt, cari se ocupă cu numărul 24, ca de exemplu: cei 24 de bătrâni, etc. Apoc. 4; 4, 10. 5; 8, 11, 16, dar iarăși am auzit „vocea“ — care parcă voia a-mi abate atenția dela cei 24 de bătrâni, — și a vorbit astfel: „Fiul omului înțelege și notează-ți; căci timpurile cu măsura timpurilor trebuie să se măsoare, 24 ore sunt într'o zi!“ Am gândit în mine însumi; oare nu știam eu acest lucru până acuma, că 24 ore sunt într'o zi, îndată însă vocea Domnului continuă mai departe astfel: „Fiecare zi simbolizează (înseamnă) începutul și sfârșitul, (dimineața și seara); de aceea, aceasta este cea mai mică măsură de timp a Profetilor. Pentru aceasta înmulțește cu 24 timpul domniei Regilor, care în cartea lui Daniel cap. 7 se găsește.

„Fiul omului să ști că omul cum e compus alcătuit felul cum e construit, poartă în corpul său Istoria Omenirii; vezi Daniel cap. 2, ai ști să-Mi spui Mie, de ce poartă Omul această formă exterioară în care trăiește, dacă nu ca o mărturie? De ce poartă Omul capul pe partea cea mai de sus a corpului, și de ce are 2 mâini și 2 picioare, dacă nu pentru aceasta ca să semnifice: soarta și viitorul Omenirii?“

— „Tu ști Doamne, căci Tu ne-ai creiat pe noi“, și El a grăit: „Cetește capitolul 2 din cartea Profetului Daniel cu atenție, căci Eu am descris în membrele corpului omenesc Istoria Omenirea și Planul Meu, Eu l'am descoperit prin aceasta, că am creiat pe Om în felul acesta. Ca să fie mărturie fiecărui Om, ca să nu poată spune nimeni, că nu a știut despre Planul Meu, și să nu poată spune că nu Eu i-am creiat pe ei. Cu toate că se laudă înțelepții cu știința lor, căci Eu merg împotriva lor, și propria lor știință îi pierde pe ei; căci s'au trufit (îngâmfat) împotriva Mea“.

„Eu fac aceasta cu ei, ca ei singuri cu mâinile să-și pragătească unelte (arme) criminale și guri de foc, prin cari se pierd unii pe alții. Pentru că nu au ascultat de Mine: pentru acea îi orbesc pe ei, cari pipăiesc la lumina Lunei (științei), pe conducătorii Intunecului nopții, cari laudându-se, aruncă Lumina strălucirea Soarelui Dreptății (Isus); pentru aceasta nu vor avea Viață“ I Cor. 18-20, Iov 12;17.

„Tu fi tare — continuă Domnul, — căci vei lupta împotriva lor, dar Eu îi voi învinge. Tu însă nu te teme de ei, ori cu ce te-ar ataca ei pe tine!“

Din aceasta am înțeles Dreptatea lui Dumnezeu cea Mare; că El când a creiat pe Om, l'a alcătuit după un așa plan, după care să semnificu în viitor

prin forma corpului său; istoria și tragedia omenirii, scrisă în corpul său de Dumnezeu însuși, cece adevărate și chipul descris în cartea profetului Daniel la capitolul 2.

Din toate acestea reiese însă aceea, că Dumnezeu și în natura omenească și pământească se descopere, Rom. 1; 20, prin planul Său, asupra căruia multă dovadă și mărturie ar fi; numai că noi oamenii nu dăm așa mare importanță acestor lucruri, ci căutăm alte căi (drumuri) în învățăturile noastre.

Tot aceea, — de exemplu, — ce cu numărul 24 înmulțindu-se cu privire la timpul domniei Imperiilor Lumii, s'a spus, eu nu am înțeles; căci nu știam care până când au domnit.

Cum gândeam asupra acestora, că oare ce să însemneze toate acestea, am auzit iarăși: „Numai timpul celor 2 imperii înmulțește-l cu 24, capul și pieptul; căci capul semnifică Omenirea, iar pieptul Biserica.

„Celelalte părți (imperii) arătate în chipul uriaș, din Daniel 2, înfățișează îngrămădirea și amestecătura lumii, cari se lasă conduși de duhurile răutății. Acestora Eu le plătesc în mânia Mea!”

Atunci inima mi s'a zguduit și m'am rugat astfel: Doamne Tu știi ce slab și neputincios viețuitor sunt eu și nu-mi cunosc viitorul; Te rog condu-mă cu Părinteasca-Ți mână, ca nu cumva să ajung în soarta acestora, despre care mai înainte au vorbit.”

Și am auzit cum a spus: „Mergi și vestește-le lor mila mea și îndeluoga mea răbdare și eu voi fi cu tine și toate câte ți-am spus eu ție, fă le de cunoscut ca mărturie, sau cred sau nu cred”. Ca nimeni să nu poată spune că: „ai scris prin profeți planul mântuirii, dar l'ai ascuns pecetluit ca să nu-l înțelegem”. Daniel 12;4-10. Mat. 13;9-17, 51-52, Mat. 11-26, I Tes. 5;4, Amos 3;7. „Eu am scris eu am pecetluit până nu sosește timpul, iar eu și descoper acelor cari iubesc lumina și pe cari Duhul meu i-a ales pentru aceasta. Aceștia toți vor înțelege și se vor alătura cu tine în acea mare luptă, care trebuie dusă împotriva duhurilor răutății și împotriva întunerecului”. Jud. 6;1-7. 7;11, 19. „Impotriva aceluia întunec, care încă mare parte din oameni îi ține legați. Da eu arăt dela început sfârșitul și încă toate acelea ce nu s'au întâmplat încă, ca să vadă ei dacă este cineva asemenea mie!” Isaia 46;9-10. Eu am zis: „Doamne eu nu sunt vrednic”, dar el mi-a zis așa: „Nu pentru dreptatea ta te-am ales eu pe tine, ci pentru îndurarea mea și pentru că cu credință ai strigat către mine, în vreme de strămtoare și mizerie; pentru aceasta și pentru aceasta să ști și să-ți aduci aminte, cece în timpul copilăriei tale ți-am arătat ție și nu te teme!”

Eu m'am aruncat cu fața la pământ, — scrie frațele — și plângând am cerut: „Doamne dă-mi putere și inimă umilită, ca să pot să-ți servesc ție!”

Așa mai departe m'am rugat și am lăudat pe

Dumnezeu, dar inima-mi era plină de frică și înținare; cu toate acestea mă simțeam fericit.

Par'că cineva mi-ar fi șoptit în ureche: „încrede-te, căci căile lui sunt minunate”, la aceasta m'am mângăiat. Fie voia sa. După aceea nu am mai auzit graiul Duhului Sfânt, până mai târziu pela ora 10, dar puterea i-o simțeam neîntrerupt.

În acest timp îmi rânduiau celula mea, am procurat un toc rezervor și un caiet de notat, ca să-mi însemnez cele auzite. În acele momente nu am mai avut ocazie pentru aceasta, căci a venit căpitanul în inspecție.

După ce s'a îndepărtat, m'am rugat și am lăudat pe Dumnezeu. Mintea mea se ocupa neîncetat cu cuvintele auzite. M'am hotărât ca prin soția mea să-mi aduc Biblia, hârtie și toc, ca să notez, cercetez și să înțeleg aceste descoperiri pe cari le-am primit. Așa de curios am fost, că ce va fi înțelesul și însemnătatea, la toate acestea.

Am știut că simt cu privire la venirea Domnului și eliberarea de sub păcat, dar n'am putut înțelege curat, că ce va ieși din toate acestea, cu privire la calcularea (socotirea) timpului. Cum îmi aminteam despre acestea, în tot mai mare măsură simțeam puterea lui Dumnezeu; parcă ași fi fost răpit, așa am simțit parcă cineva m'ar cuprinde în brațe și m'ar mângăia; atunci iarăși m'am prosternut și am început a mă ruga: „Doamne ce bine-i a fi cu Tine. Nu rupe niciodată legătura cu mine!”

Și atunci am auzit: „Eu te cunosc cine ești și nu pot fi totdeauna așa de aproape de tine, căci ție îți trebuie ca de mai multe ori să fi în așa situație, unde nu poți să te împărtășești din Sfințenia Mea. Cu toate acestea, te voi purta cu îndurarea Mea și te voi învăța cece ai cerut!”

După aceasta am văzut un minunat peisaj. Pereții închisorii au dispărut și eu mi se părea că sunt liber și pot merge acasă; și atunci mi s'a spus aceasta: „Acum am vorbit către tine și totuși la cele trupești gândești; recunoaște-te pe tine că cine ești; sufletul ție liber, dar pe lângă toate acestea trebuie să impli-nești zilele cari Eu le-am hotărât ție!”

Atunci am privit în jurul peisajului pe care îl vedeam, și am văzut diferite: pământ deșert (gol, pustiu), apoi câmpii ierboase, grâu, o grădină cu zarzavaturi și o grădiniță cu flori. Am văzut diferiți pomi și o pădure întreagă; la marginea din spate a pădurii o vie și în vie, în pădure, în grâu și în grădini, am văzut răspândiți Cedrii (pomi uriași) mari și înalți; și atunci mi-a vorbit Duhul Domnului: „Vino să te învăț; și tu ce înseamnă toate acestea?” Și eu am răspuns: „Tu ști Doamne”.

— „Apele însemnează (reprezintă) omenirea!” Apoc. 17;15. „Dar înțelege că Cuvântul Meu nu vorbește numai într'un chip (fel) ci în mai multe feluri d

simbolizări; căci apa simbolizează și învățătura sau lucruri pentru învățatură!" Ioan 4:10-15. Isaia 58:11-12, 3:55. I Ioan 7:38-39, 6:63.

După aceasta am văzut că pământul care a fost deșert s'a împărțit și s'a schimbat în diferite ape. Mări, fluvii (râuri mari), râuri, bălți, izvoare, mocirle, și am văzut și apă de beut (curată). Atunci a vorbit către mine Duhul Domnului: „Așa ți-am împărțit ție, ca să înțelegi; marea înseamnă întreaga omenire. Fluviile reprezintă națiunile sau agitațiile (frământările) lor. Râurile înseamnă națiunile mai mici sau frământările lor!" „Bălțile reprezintă organizațiile, partidele și grupările de popoare. Mocirlele sau mlaștinile înseamnă acele grupuri de popoare, cari într'adevăr sunt rămășița frământărilor, și din cari viața a murit și apa s'a împuțit (stricat) de căldura soarelui".

„Rămășița agitațiilor și frământărilor, cari înleneviți au eșit din luptă din cauza căldurii Slavei, și s'au transformat în mocirle puturoase ordinar. Nu face deosebire între organizațiile religioase sau politice, căci Puterea Mea nu este în nici una din ele. Sunt purtate de spirite bolnave, cărora Eu le-am hotărât direcția mersului.

„Izvoarele, - înțelege - sunt unele nașteri de: știință, organizație, frământare și silință ale minții!"

După cum Eu sunt izvor, și voi sunteți izvoare. Ai grije ca apa de beut să nu o murdărești, cu care vreau să potolesc setea celor obosiți și insetați și să le-o astâmpăr!"

Din toate acestea am înțeles că apa de beut înseamnă învățătura cuvântului Duhului Sfânt.

— Va urma —

Despre darurile Duhului Sfânt

de DONALD GEE, Anglia

CAPITOL I.

Darurile duhovnicești sunt oare și pentru zilele noastre?

De ce nu? Greutatea dovezilor stă, desigur, de partea celor cari le tăgăduesc și nu de partea celor, cari le cred. Nu există nimic, din înțelepciunea sau experiența Cuvântului Scripturii, să ne facă să credem că *darurile Duhului Sfânt* nu sunt și pentru zilele noastre - ci chiar fiecare din ele sunt.

Cari sunt argumentele, ce se aduc în mod obișnuit ca bază, că darurile supranaturale cu cari s'au distins comunitățile primilor creștini din primul secol, să nu mai fie râvnite în secolul al douăzecelea?

1. Dumnezeu a retras aceste manifestări ale Duhului Sfânt odată cu sfârșitul erei apostolice?

Pe baza căreia autorități, *întrebăm noi*, sunt înșelate Comunitățile Creștine cu această vagă afirmațiune? Desigur că nu pe baza autorității Cuvântului lui Dumnezeu a Noului Testament! Nu se poate găsi nici o propozițiune sau indiciu măcar în Noului Testament, că Dumnezeu ar fi avut cea mai mică intenție de a retrage aceste daruri. Dimpotrivă știm că: „lui Dumnezeu nu-i pare rău după darurile date oamenilor" (Romani 11; 20); că: „Isus Hristos este același ieri, azi și în veac" (Ebrei 13: 8) și că „Domnul cel înviat împreună cu ucenicii Săi, întărind mărturiaa cuvântului lor cu semnele cari îi însoțeau" (Matei 28: 20). Dacă noi bucătălim acest model viu a Noului Testament pentru experiența creștină, până ce se potrivește experiența creștină, până ce se potrivește experienței sau părerii noastre personale, unde voim să ne oprim noi atunci?

Există un text biblic, care pentru primul moment de reflecție asupra sa, ar da în aparență o culoare că unele daruri ca *Duhului Sfânt* nu sunt și pentru zilele noastre. Aceasta e expresia din cor. 11: 8 care zice: „Limbile vor înceta". Este însă important, de a remarca faptul că întotdeauna când e vorba despre „limbi", vedem cu această ocazie strâns legate de ele și „*proporoția*" și „*cunoștința*". Acești oameni au însă o înclinare mai mare pentru partea ultimă a frazei și natural, ei vor combate prima parte a ei, ca să rămână tot pe a lor, cu diferite comentarii.

Acest text se referă însă la *viitor* și anume: „Când va veni ce este devăvârșit" (vers. 10) și nu la *prezent*, unde vedem totul ca într'o oglindă, ci „*atunci*" când vom privi față în față totul (vers. 12). În realitate însă întreg acest text dovedește foarte puternic, absolut evident că *darurile duhovnicești* rămân până la sfârșitul acestui veac, deoarece scopul lor divin nu se împlinește, până ce „*vine ce face este desăvârșit*". În general, toți vor admite că încă nu este cazul.

2. Inșă istoria dovedește că odată cu sfârșitul erei apostolice au încetat darurile duhovnicești.

Această afirmațiune nu este nici adevărată și nici falsă. În realitate, se poate spune cu certitudine, că istoria nu se pronunță în asemenea lucruri nici pro și nici contra.

Adevărul în această privință este că a avut loc o micșorare a manifestării *darurile duhovnicești* către sfârșitul erei apostolice și nu după sfârșitul ei. Aceasta s'a întâmplat, nu pentru că Domnul ar fi retras *darurile duhovnicești*, ci, după cum spuse John Wesley: „pentru că dragostea multora, aproape a tuturor celor ce se numeau creștini, se răcise . . . ." Aceasta a fost adevărata cauză, pentru care *darurile supranaturale* nu mai erau de găsit în Bisericile (comunitățile) Creștine. Este însă un lucru foarte însemnat de remarcat,

că în timpuri periodice de redeşptări spirituale găsim prin toată Istoria Bisericii că au reapărut sub o formă sau alta. Un cuvânt de trezire sufletească trebuie să ne însufletească din această stare, deoarece, într'adevăr este un lucru foarte grav pentru noi, de a învinui pe Dumnezeu că și-ar fi retras *darurile Duhului Sfânt*, când adevăratul substrat e că Biserica Creștină a *pierdut aceste daruri din cauza moleșelii ei spirituale*!

În realitate însă, pe calea Istoriei, această expresie este falsă. Darurile nici odată nu au încetat cu desăvârșire. Irineus, Tertulian, Chrizostrom, Augustin, etc., toți vorbeau despre aceste *daruri*, ca fiind existente în timpul vieții lor.

Chiar în timpul Evului Mediu cel întunecat au intrat în apariție între credincioșii persecutați Waldenzieni și Albigenzieni. Apoi mai târziu între Ianzeniști, între primii Coakeri (tremurători), între așa numiții profeți „francezi“, între primii metodiști, până în timpul Bisericii „Irwingiane“ din secolul al 19-lea. Azi mai trăesc încă mulți sfinți izolați, cari au vorbit în limbi sau au avut alte manifestări ale Duhului Sfânt, cu mult înainte de marea revărsare a Duhului Sfânt, care a început de pe la anul 1000 după Hristos.

3. Canoul noutestamental este acum complet și nu este mai mult nevoie de slujbele darurilor duhovnicești. Noi avem cuvântul scris.

Un asemenea argument asupra caracterului și scopul *darurilor Duhului Sfânt*, se bazează pe o concepție cu totul greșită. Se zice că manifestările prin aceste daruri din prima Comunitate (Biserică) Creștină dețineau toată autoritatea Sfintei Scripturi. Noul Testament însă, combate cu desăvârșire o astfel de părere. Noi găsim că în prima Biserică (Comunitate) Creștină, când, însă nu era format Noul Testament, pentru a se menține îndreptarul tuturor învățăturilor și vederilor clare, ca să se evite orice neînțelegeri, cât de armonios se citează Scripturile profeților din Vechiul Testament (fără a se face uz de profeți contemporani ai Noului Testament, să fim atenți la acest lucru!) (Fapt. 2 : 16, 15 : 15, 28 : 25, etc.) Insuflarea Scripturii (II. Petru 1 : 20) a creiat o măsură de autoritate cu totul deosebită de aceia a *darurilor duhovnicești* ce o au între ele și așa este încă și azi.

Scopul *darurilor duhovnicești* va fi tratat în capitolul următor. Este suficient să amintim aici că ele nu au fost dăruite ca să ne dea Noul Testament și nici pentru a complecta lacunele lui în timp ce se scria. Scopul lor este să ajute și să încredințeze, dacă sunt întrebunțate numai în interiorul sferei lor de activitate în domeniul spiritual, ele sunt așa de prețioase și de necesare, ca nici o dată.

4. „Astăzi însă ele nu mai sunt necesare, deoarece lumea este deja convinsă de adevărul creștinismului“.

Poate să fie serios un asemenea argument? Chiar în statele nominal creștine se găsesc șiruri întregi de oameni necredincioși. Să atarne Biserica de azi pentru a ajunge la biruința Evangheliei oare numai de mijloacele intelectuale și oratorice? Evident că mulți acceptă acest punct de vedere, dacă judecăm numai după educația ce o primim dela conducătorii noștri spirituali dela seminare sau facultăți teologice. Asemenea arme, au fără îndoială, locul lor prețios și drept, la care și noi ne dăm adeziunea. Există însă oameni, cari prin sistemul de mai sus niciodată nu au fost mișcați din poziția lor sufletească și nu și-au deschis inima lor pentru Evanghelie, lucru, care totuși se produce în inima lor prin manifestările puterii supranaturale a Duhului Sfânt. Dorința lor sufletească râvnește această schimbare lăuntrică, dar nu ajung la ea, cât timp o caută în fața unei Biserici lipsite de putere.

Că vindecarea supranaturală a bolnavilor, etc. are o mare putere de înrăurire, a redeşptă pe cei nepăsători, ai converti dela păcat, ai câștiga pentru Evanghelie și ai aduce la o adevărată pocăință, se poate constata acela, unde funcționează *slujba darurilor*, prin cari sunt atrași pe cale fenomenală șiruri întregi de suflete la Dumnezeu. Ele împodobesc chiar simplele servicii divine într'o astfel de conștiință a realității și prezenței viului Dumnezeu în mijlocul credincioșilor, încât se naște între creștini un entuziasm cu totul nou și cărora le plac aceste lucruri. Nu este necesar și prețios acest lucru? ba da!

În țările mari păgâne, misionarul vede așa de necesare aceste condiții ca pe acelea ale apostolilor la început. Desigur, trebuie admis, că pentru un propovăduitor al crucii aceea, constituie un ajutor de neprețuit cel puțin *darurile Duhului Sfânt*. Însă când realitatea și valoarea lor este atribuită numai câmpului misionar, atunci nici odată nu se descompune argumentul că ele nu sunt folosibile pentru zilele noastre.

5. Dacă, însă, aceste daruri sunt pentru zilele noastre, de ce nu s'au descoperit și nu le posedă marii conducători ai Bisericilor?

Din diferite cauze regretabile. În cazuri, unde au decăzut dela principiul Evangheliei și al adevărului, care este în Isus Hristos și astfel nu mai continua și crede temelia adevărilor credinței creștine, cu greu se poate aștepta ca prezența Duhului Sfânt să se descopere în esemenea servicii divine.

Acolo, unde din fericire, conducătorul este sănătos în „credința care s'a dat sfinților odată pentru totdeauna“ (Iuda vers. 3) poate totuși să aibe o poziție streină, inconsequentă a unei necredințe depline lăuntric, unde sunt în vedere *darurile duhovnicești*. Ori nu le vor sau nu le așteaptă sau nu cred că le pot căpăta. În acest caz intră în vigoare fără îndoială principiul: „*Facă ti-se după credința ta*“. Dumnezeu nu merge până acolo, ca să constrângă pentru a-i face

să aştepte aceste binecuvântări pe acei ce nu au credinţă. În unele cazuri triste, fraţul care trebuia plătit a fost evaluat prea mare şi opoziţia care-l urmează, este adesea numai ispita unei conştiinţi pătoare, pentru a scuza neascultarea de a nu păşi acele, pe care Dumnezeu l-a chemat odată vedit.

Între unii copii duhovniceşti şi predaţi lui Dumnezeu domneşte o frică anormală de a nu cădea în vre-o înşelăciune duhovnicească sau să fie cuprins de puterea diavolului, ca şi cum Domnul ar îngădui ca o inimă care caută să trăiască sincer în strânsă părtăşie cu El, să devină o minge de joc pentru spiritele iadului? Astfel de suflete să citească Ev. Luca 11:11-13. Ei evită să aibă o experienţă a supranaturalului în viaţa lor, de frică să nu cadă în vre-o rătăcire. Ei uită că în Noul Testament avem posibilităţi vădite de cercetare a supranaturalului a duhurilor, cari sunt la dispoziţia şi îndemâna fiecărui credincios şi că un duh de frică de obicei este judecat. Este o artă a lui satan a trezi frica de înşelăciune sau rătăcire într'o măsură aşa de mare, încât să poată ademeni pe mulţi copii a lui Dumnezeu de a renunţa la anumite binecuvântări într'o direcţie prin ea. Cel mai trist este faptul că el a recutat dintre cei mai buni învăţători biblici, pe cari i-a făcut scule în mâna lui pentru acest lucru. După ani de zile de cercetare, dacă în aceste experienţe în cari copiii lui Dumnezeu se bucură, sunt sau nu dela cel rău, totuşi poartă frică şi ocolesc mereu în relief lucrul.

Nu există absolut nici un temei valabil de ce Biserica Creştină de azi nu s'ar bucura şi ar fi în posesia şi manifestarea fiecărui *dar duhovnicesc*. Noi mulţumim din inimă lui Dumnezeu pentru acel dar, care a fost readus la locul lui dela început. Noi trebuie să râvnim tot mai mult şi să ne amintim că avem nevoie de îndrăzneală în credinţă. Atâta vreme cât terenul spiritual se află în interiorul graniţelor divine, Dumnezeul nostru va fi prin harul său de partea noastră, să cucerim şi să moştenim terenul spiritual al *darurilor duhovniceşti* în întregime.

Tradus
de fr. EUGEN BODOR
Craiova, Str. D. Tudor 22

(Va urma)

Dela redacţie

Pe anul 1945 (unii) abonaţi au achitat abonamentul, alţii pe jumătate, iar alţi n'au achitat nici un ban. Cei ce nu consimţesc la Revistă, ne fac un mare bine să ne trimită Revista înapoi, ca să-i ştergem din registru şi să nu tipărim mai mult decât cele necesare întrucât e foarte scumpă hârtia.

Aviz

Scumpii noştri fraţi şi abonaţi aducem la cunoştinţa tuturor că am fost siliţi a majora abonamentul la 6000 lei pe an din cauza scumpetei care creşte mereu. Noi până luna trecută am plătit lunar pentru tipărire 110.000 lei iar acum am fost încunoştinţaţi că nu ni se va tipări decât la suma de 450.000 lei lunar astfel că noi în fiecare lună trebuie să avem suma aceasta ca să putem tipări.

Trăim timpuri apocaliptice scumpetea arătată în apocalips deci apocalipsul marea inspăimântătoare şi înfricoşătoare icoană care stă deasupra noastră stă gata să înghiţită toată truda pământescă în care omul îşi pune încrederea sau se reazimă şi vom sta foarte curând în faţa celui ce este „Începutul şi Sfârşitul“ şi vom sta înaintea lui numai cu lucrul ce am făcut pentru el, pentru lucrarea lui iar restul focul şi nimicirea se alege de ele.

Cei ce avem sufletul legat de el de slujba cea mare cu toţi ne vom osteni ne vom sili să lucrăm cât mai e ziua că s'a început a se însăra a se da spre seară şi lucrul are răsplătirea. Ca să putem întâmpina greutăţile apocaliptice care le vedem cu ochii şi trăim în ele, rugăm pe fraţi să ne dea tot concursul trimiţând sumele ca să putem face lunar suma de 300.000 (treisute mii lei). Ne pare rău şi compătimim pe toţi deoarece noi nu am vrut să ajungem la o scumpete ca asta dar timpul e nemilos cu noi şi preţul s'a ridicat mereu şi ne-a pus greutăţile scumpetei. Ca să putem înfrunta aceste greutăţi rugăm pe iubiţi noştri fraţi ca să pună umărul cu noi să trecem peste ele cum au făcut şi până acum cei ce şi-au făcut datoria au pus umărul şi n'au lăsat jos lucrul şi am putut înainta. Domnul îi va binecuvânta cu împărăţia sa iar cei ce nu s'au silit să depună forţa şi au rămas în urmă Domnul să-i ajute să facă deacum înainte partea lor de muncă lucru luptă şi osteneală. Amin.

Redacţia.

În comuna Cecălaca jud. Turda, numărul membrilor s'a ridicat la 36 din care 25 au primit botezul cu Duh Sfânt. Onorăm lucrarea Domnului în mijlocul nostru.

Dămian Virgil

Romulus Simian cu fr. din Timireşti am făcut o călătorie la bobotează în comunele Dubeşti unde foarte mult popor au participat, am mai vizitat comunele Jerjnic şi Remetea Luncă. Domnul să binecuvînteze lucrul său pretutindeni.

R. S.

Abonată la revista „Lumina Evangeliei“

de tânăra Isai Raveca
com. Giurgești

Aș dori ca și la mine să vină foaia
Ce-o scriați de întărire, dacă s'ar putea,
Aș scria și eu în foaie ce Domnul mi-a da
Ca pe frații cei mai tineri a-i încuraja.

Să ne îndemnăm unul pe altul ca să priveghem
Ca feceoarele 'nțelepte cu ulei să stăm.
Aș scria în poezii, cât de multe bucurii
Ce ne îndrumă zi cu zi să mergem spre vecinicii.

La tineri le vom da lapte
Ce-i va îndemna la fapte
Iar bucatele mai tari
Le vom da la cei mai mari.

Frații de la redacție le dorim fericire,
Să poată scria mult despre a Domnului cuvânt,
El să vă de-a ajutor, ca în lucru s'aveți spor,
Cu talentele curate, veți străbate multe sate.

Revista cu dulce vești, a ajuns pân' la Giurgești
Ea a atins inima mea, ce mă face a o abona.
Scumpe talentele ei „Lumina Evangeliei“
Ea merge din casă 'n casă, cu cuvintele-i alesă
Duhul sfânt să sprijinească.

Această solie cerească
Să le de la toți în gând
S'o aboneze în curând.

(Tina)

Știri din Deva

Deva la 23 I. 1946.

Iubite fr. Isbașa,

Vă dorim harul și pacea d-lui Hristos ca
să te conducă în toată călătoria.

Nu putem să uităm bucuria ce ne-ai produs-o
în Biserica noastră din loc, mereu sunt întrebate
de frați că de unde e fratele ce ne-a cântat. „Ah
numai Foi“ cânt sionului No. 107. Am voi să mai
vină pe aici să ne mai cânte și să ne vorbească,
eu le-am spus dacă va fi voia D-lui vei mai veni.

Despre noi vei ști că suntem bine sănătoși,
fr. Beceii este dus la Sibiu de-o săptămână. Fr.
Mârza vă dorește binecuvântările D-lui. Dânsul

e foarte bucurat de vizita care ne-ați făcut-o
plină de bucurii și de binecuvântări cerești.

La fel fr. Faur Alexandru vă poștește multe
binecuvântări, și e foarte bucurat de cunoștința
care ați făcut-o împreună. Dumnezeu să binecu-
vinteze ce ați sămănat din cuvântul lui cel sfânt
în biserica noastră. Iubite fr. data de 30 XII 945
ce ai petrecut-o în mijlocul nostru va fi vecinic
neuitată. Țiu să-ți amintesc cum fr. Beceii au
invitat mai multe persoane printre care și dl ju-
decător pensionist cu doamna cari au rămas foar-
te mișcați de cele auzite din cuvântul Domnului.
Am fost cu fr. Mârza la acești domni și ne-au
declarat verbal felul cum au fost mișcați din cu-
vântările ce le-au auzit. Prin urmare cuvântul
Domnului au avut efect, pentru care aduc laudă
sfintei treimi. Amin.

Ilie Lipovan

Timișoara la 10 II 946.

Mult dorite frate Lipovan!

Am primit scrisoarea d-voastră de care foar-
te mult m'am bucurat, de cele ce mi le-ai comu-
nicat. Te încredințez că după cum m'am prezen-
tat la d-voastră la fel am procedat în concediul
de trei luni, pe alocuirea pe unde am misionat vezi
revista N-rii trecuți „raportul de lucru“.

La fel Țiu să vă mulțumesc de dregostea ce
mi-ați arătat în familie, prin gestul ospitalitos,
tot odată Țiu sa-i mulțumesc fr.-lui Mârza Ilie
păstorul B. din Deva și reprezentantul cercului
respectiv, care în fața bisericii și a delegaților
conferențieri, mi-a făcut primire atât de onora-
bilă la care nu m'am așteptat, eu sunt încredin-
țat că timpul de 3-4 zile sacrificat în acel oras
va aduce după sine roade binecuvântate, dar vă
rog cu insistență să rămâneți la înălțimea che-
mării divine, având documentele prelabile că
sunteți ucenici ai lui Isus ev. Ioan 13:34-35.

Gânduri reînsuflețite ce le-ați dovedit să
continuați în ele, ca prin d-voastră să se poată
vedea roade prin care Dumnezeu se va mări.
ev. Ioan 15:8.

Rămân salutându-vă pe toți care mă doriți
în Domnul și vă rog aveți-mă în rugăciunile d-voa-
stră, salut deosebit pe ascultătorii ce au luat
parte la bucuriile ce le-am obținut în Domnul, nu
pot trece cu vederea pe fr. Faur Alex. din Câr-
jit, îl salut din tot sufletul în Domnul și doresc
să ne mai vedem.

Cu toată stima
ISBAȘA ALEXANDRU

Comunicare Ministerială

Aducem la cunoștința fraților că revista nu a putut să apară pe luna Februarie, deoarece a fost oprită de Cenzură până ne sosește autorizația specială dela Onor. Ministerul Propagandei Direcția Presei și dela Comisia Aliată de Control, pe care noi le-am cerut în 7 August 1945, conform ordinului Onor. Minister și care nu am primit-o până în Februarie 1946. Am cerut din nou și i s'a dat curs de apariție revistei.

Totodată anunțăm că la 4 Martie au fost chemați delegații tuturor religiilor din țară la care și noi am luat parte. Onor. Ministerul Cultelor, prin inspirația și inițiativa Dumnezeiască în frumoasa operă de reconstrucție spirituală sufletească Divină prin îndemnul lui Dumnezeu cu hotărârea și voința lui, în acest imbold ceresc de noi creații sufletești a întreg poporului Român spre al ridica sufletește acest mare număr de credincioși prin generozitatea divină ce o arată Onor. Minister al Cultelor pentru noi, prin ajutorul lui Dumnezeu sau întrunit pentru crearea urgentă și grabnică a unei legi de libertate religioasă ascultându-ne umila noastră dorință cerință și doleanțele unui popor așa de numeros care dorește să-i servească lui Dumnezeu, și țării la toate îndatoririle.

Rugăm ca bunul Dumnezeu să binecuvinteze țara noastră, și pe toți cărmuitorii ei și Onor. Minister al Cultelor să dea înțelepciune și inspirație binecuvântată pentru marile și mărinimoasele hotărâri, și gânduri Divine cu care au venit în ajutorul nostru spre a crea o eră nouă spirituală, în libertate așa ca în țările marilor puteri aliate că și țara noastră și autoritățile ei binecuvântate de Dumnezeu ca aceste țări civilizate, Dumnezeu să le ajute cărmuitorilor, autorităților noastre să ne pună alături și în rândul acestor țări mari civilizate și pline de libertate a cugețului omenesc, Dumnezeu să-i binecuvinteze pe toți. Rezultatele dela Onor. Minister al Cultelor le vom publica în alt număr când se termină toate lucrările pentru acest scop. Sperăm în curând cum ni s'a spus că rezultatul va fi îmbucurător.

Redacția.

„Cinci Luni“

Apocalips 9 v F, 10

de ȚUNEA IOACHIM

Ca să trecem pe scurt din lipsă de spațiu în micuța noastră revista un fragment (bucată) din scenariul nesfârșit al Apocalipsului (sau șiragul de imagini, chipuri sau tablouri în mințea noastră) pe care acum aproape 2000 ani apostolul Ioan l'a văzut, rulându-se în fața sa în spirit. Ce impresionante au fost toate acestea pentru el, care a văzut rulând (desfășurându-se) pe ecranul ceresc mii de scene și imagini ale marilor evenimente (întâmplări) ale viitorului pe pământul nostru al lumii noastre, sortit unui cataclism uriaș și unui sfârșit trist și fatal, dar dintre cele mai înspăimântătoare din câte ar fi putut concepe (gândii) vre-odată vre-o ființă omenescă. Nu poate un om să cuprindă nu poate ajuta mințea cunoștința cu toată știința cea mai înaintată și adâncă nu poate bănuii în ce chip, îngrozitor va avea loc fenomenul declanșării puterilor ce vor fi deslănțuite asupra planetei „pământul“ din pricina neînținerii și neascultării omului de creator. Ce trist că omul cea mai frumoasă operă creată de Dumnezeu dintre toate câte le-a creat l'a pus ca stăpân și domnitor peste toate rege al creațiunii, toate fiindu-i supuse, a pus la o parte divinitatea pe creatorul, însuși pe tatăl fiecărui duh (spirit) tatăl tuturor duhurilor și începătorul vieții.

Au înlăturat, tăgăduind, negând adevărul, luând drept tată al omului, maimuța adoptând josnica teorie că omul descinde din maimuță aplicând idei străine de adevăr prin ipoteze fără nici un temei.

De aici iată compromiterea omului rușinosul titlu ce și-l însușește coborându-se dela rangul de „om“ partea a doaua după creator „omul“ la a căruia dispoziție (în slujba căruia) Dumnezeu a pus pe îngerii săi ca să slujească oamenilor în viețuirea lor pe pământ. Omul, și-a luat drept părinți o maimuță un „Animal“, care de 6000 de ani nu s'a mai schimbat. Dela creațiune nu s'a mai civilizat ci de șasemii de ani nu știe altceva decât să urle, să țipe, să fugă, să sară din pom în pom, din cracă în cracă, căutând doar să mănânce, ducându-și astfel viața ei sălbatică în ținuturile exotice și pădurile seculare ale ecuatorului din Africa, Asia și America de Sud, regiuni în zona acestui cerc sau brâu în jurul globului pământesc, unde este vecinic vară și iarnă, nu a fost nici odată unde este o căldură toridă (arză-

toare) în timp ce pe la noi și în zonele superioare ale globului, e gerul cel mai cumplit.

Dacă vezi o maimuță ea în nimic nu sa schimbat tot maimuță a rămas, probabil că ea văzând cum că omul vrea să se facă cu plăcere și bucurie maimuță, ea sărmana și-a fi zis în sine: Ce să mă mai fac eu om, că omul vrea să fie el maimuță pentru că să mi leapăd eu coada, mai bine rămân așa cum m'a creiat Dumnezeu și pe lângă coada care o am mai bine pun pe cap o pălărie (joben) și să mă numesc Darwin, că el a binevoit să mi descopere că nu Dumnezeu e tatăl omului ci eu maimuța.

Dar acești fii de azi cu bucurie că părinții lor și strămoșul lor e sărmana și necăjita maimuță pe care omul și azi n'a reușit să o civilizeze nici cei mai renumiți dresori n'au reușit să o facă să vorbească. Ea nu poate ține conferințe, ea nu poate face o mașină, un automobil, un tren, un avion, un telefon, un radio să auzi fără fir de peste mări, țări și oceane pe alții vorbind, cântând, etc., nu poate face un aparat de radio televiziune, să-l vezi pe cel ce vorbește la radio din America și orice țară fără nici un fir, ea nu poate construi fabrici uriașe, palate, zgărie nori cu câte 120 etaje (rânduri) și multe încă altele ei nu i se supun legile firești puse de creator în natură ca de pildă din pământ să scoată fier, aur, aramă, argint, pietre scumpe, metale care pe urmă puse în mișcare, prin frecare rapidă în mașini învârtindu-le să producă energia (puterea) nevăzută dar simțită și ucigătoare a electricității, magnetisme care și ele la rândul lor sunt divizate într'o mulțime de sute mii de puteri și raze electrice nevăzute, ca rezele Röntgen, razele X, razele ultraviolete infraroșii și multe altele care se folosesc și prin medicină, a căuta înlăuntrul omului ranele, boalele, defectele.

Ne putem da seama ce e omul și că el singur e o mare „mașină minune” și că din cauza aceste mașini minune. Dumnezeu a permis ca această mașină om, să fie atât de deșteaptă, atât de inteligentă și intelectuală încât să nască cele mai temute mașini și aparate multe de folos omenirii dar multe pentru uciderea cât mai rapidă și mai năpraznică a omului nesupus creatorului său. Iată pe scurt redate în puține rânduri restrânse descris pe fugă câteva cuvinte în general despre tragedia omului.

Dealtfel materialul meu pe care îl am în privința detaliilor (amănuntelor) ce le am asupra acestor îngrozitoare timpuri, și înfricoșătoarelor unelte și scule care au fost îngăduite Satanei de Dumnezeu să le pună în mintea omului pentru distrugerea omenirii și a civilizației. Materialul

pe care îl am nu este pentru un articol ci pentru volume întregi și cărți întregi. Nefiind posibilități mă mărginesc numai la atât privind un minunat subiect al Apocalipsului întrebându-ne în fața monstruoaselor evenimente și timpuri în care trăim în ce stagiul al evenimentelor apocaliptice trăim? Răspunsul îl găsim minunat dar el era până acum ascuns după perdeaua vremii învălțat în mistere. Apocalips 9 v 1-8.

Noi trebuie să subliniem faptul că apocalipsul e taina care a început încă imediat din era (secolul) apostolilor și el rulează (desfășoară) rapid împlinind aproape 2000 ani iar noi ne găsim în timpul arătat de capitolul 9 îl vedem cu ochii noștri fără contestare și obiecțiune la clauzele (paragrafele) acestui capitol atât de interesant. Evenimentele Apocaliptice sunt descrise una lângă alta și una succedează pe cealaltă atât de aproape că ni se pare că un eveniment s'ar întâmpla azi iar celalalt mâine cu toate însă că ele au loc la zeci de ani sute de ani și chiar mai mult în planul apocaliptic sau în aplicarea lui pe teren sau pe pământ.

Nouă ca oameni mici mărunți cu zile puține ne este mult distanțe de zeci și sute de ani pe când pentru Domnul o mie de ani sunt ca o zi. Cu atât mai minunat este faptul că noi trăim la încheerea marelui săptămâni profetice a lumii a celor șase zile (6000 de ani) de lucru iar ziua șaptea (a șaptea mie de ani) ziua de odihnă a întregului pământ se apropie vertiginos (rapid).

Pe plan de lucru noi ne găsim la asfințitul soarelui adică în seara zilei a șasea de lucru în care va urma o noapte tristă și îngrozitoare a lepădării de credință. Isus a zis lucrăți cât este ziua că vine noaptea când nu veți putea lucra. În această noapte care apare la încheierea lucrului mântuirii a planului Domnului. Isus spune o veste tristă pentru cei credincioși și anume: „Atunci mulți vor cădea se vor vinde unii pe alții și se vor urf unii pe alții se vor scula mulți proroci mincinoși și vor înșela pe mulți. Mat. 24 v. 10. Mai departe spune Isus: „Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare cum n'a fost niciodată pe pământ dela începutul lumii până acum, Și dacă zilele acelea n'ar fi fost scurtate nimeni n'ar scăpa; dar din pricina celor aleși zilele acelea vor fi scurtate. Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna sau într'o zi de Sabat.

Iată descrisă în culoarea cea mai neagră această noapte nocturnă. O perioadă de timp scurtă dar năpraznică dureroasă. După aceea noapte va urma zorile zilei celei mari a repausului a bucuriei a veseliei și fericirii timp de o

mie de ani apoi va urma sfârșitul tuturor lucrurilor.

Dar noi să deschidem chivotul de aur al cuvântului sfânt al Apocalipsului capitolul 9 și să-i găsim cifrul. Enigma capitolului 9 pentru noi Domnul a deslegat-o în chip minunat. Punctul de plecare este din versul 1 unde arată Ion că Ingerul al cincilea a sunat și o stea mare a căzut din cer pe pământ și s'a dat cheia fântânii adâncului și a deschis fântâna adâncului. Din fântână s'a ridicat un fun, ca fumul unui cuptor mare, și văzduhul s'a întunecat de fumul fântânii. Din fum din adânc au eșit niște lăcuste pe pământ. Și li s'a dat o putere ca puterea pe care o au scorpionele pământului. Li s'a zis să nu vatăme iarba sau copacii nici vreo verdeață ci pe oameni numai pe oameni cei ce nu au pecetea lui Dumnezeu pe frunțile lor. În acele zile oamenii vor căuta moartea și nu o vor găsi vor dori să moară și moartea va fugi de ei. Lăcustele acelea semănau cu niște cai pregătiți de luptă pe capete aveau un fel de cununi cari păreau de aur. Fețele semănau cu niște fețe de oameni și dinții lor ca dinții de lei.

Aveau niște platoase ca niște platoase de fier; și vuetul pe care îl făceau aripile lor, era ca vuetul unor care trase de mulți cai care se se aruncă la luptă.

Aveau niște cozi ca de scorpioni cu bolduri și în cozile lor stătea puterea care o aveau să vatăme pe oameni „cinci luni“.

Aici ne oprim și facem o paranteză ca să vedem tâlcuirea lor.

Versul 1 arată că din pământ a eșit un fum ca fumul unui cuptor mare. Din pământ au eșit niște lăcuste. Noi știm că din pământ se extrege fierul și scoate toate metalele și minereurile din pământ precum și lemnul care tot din pământ crește. Prin prelucrare toate acestea laolaltă făcute construite încheiate alcătuite piesă cu piesă bucată cu bucată au format mașinile de sburat avioanele mari și mici cu sutele de mii de la cel mai mic avion de o persoană care este înarmat cu bombe și mitraliere de bord guri de foc ucigătoare până la cele mai mari avioane cu câte opt motoare.

Fortărețe zburătoare (cetăți zburătoare) care transportă multe mii de kgr. bombe precum și aproape o sută soldați echipați cu armamentul necesar, mii de fortărețe și avioane care transportă tancuri mari, mașini autocamioane și tunuri puternice. Sute de mii de avioane care au purtat

în pânțele lor de fier și oțel, în corpurile lor sau cozile lor, cum este descris în cap. 9, aici. Acestea paseri zburătoare cetăți în aer aruncătoare de moarte, care aruncau moartea din aer asupra locuitorilor pământului, ducând bombe și de 20.000 kgr. una. Ne dăm seama ce prăpăd, ce pustiire au udus pe tot globul pământului. Ele sunt conduse de oameni, în versul 7 arată că lăcustele aveau fețe de om și puterea de vătămare o aveau în cozile lor. Egzact este descris și clar în apocalips icoana lor, ca într'un film avea le-a văzut Ioan, dar nu știa să le dea numele de avioane. Dinții ca de lei adevărat după cum un leu sfășie prada cu dinții săi, astfel sfășie aceste fiare zburătoare la voința fiarelor oamenii care se sfășie unii pe alții, au sfârșit din anul 1939 până în 1945.

În vedenie vede că ele aveau cununi de biruință ca dovadă este istoric pentru vecinicie documentat că numai cu ele s'a adus victoria și biruința. „Cinci Luni“ „Cinci Ani“ ele au sfășiat pământul cu dinții lor și nimeni nu s'a putut împotrivi lor și să le împiedece să le oprească să nu pustiască întreg pământul. Pământul era împodobit ca un Eden uu orașe de o podoabă mare dar ele le-au făcut pe toate cenușe, ruini, flăcări și uriaș stâlp de fum. Stâlp de fum!

Stâlpi de fum cum n'a mai văzut vreodată planeta sau globul pământesc. Nori de fum orașele și satele peste tot pământul erau prefăcute în nori negri gigantici uriași se ridicau până la douăsprezece și treisprezece mii metri înălțime. Se uneau fumurile orașelor cu norii spumoși albi ca bulgării de zăpadă cu norii aceia cari numai vara fi vezi la înălțimi de 13000 m. Norii negrii de fum, stâlpii de fum ca ai unui cuptor mare Apoc. 9 v. 2 negreau norii spumoși ai cerului eu fi priveam și în fiorii Duhului Sfânt plin de emoție sfântă și în frica tunetelor exploziilor bombelor vorbeam singur fără să vreau sau fără să-mi dau bine seama parcă o vedenie parcă o viziune îmi era înainte îngânăm cu buzele ah, Doamne te laudă sufletul meu în timpul groazei că îți văd Apocalipsul tău desfășurându-se îți văd stâlpii cuptorului tău de foc ca al celui dela Sodoma și Gomora.

Când Avram sa suit să vadă cum Domnul a pedepsit cetățile Sodoma și Gomora iată că a văzut ridicându-se de pe pământ un fum ca fumul unui cuptor mare. Genesa 19 v. 29. Apoc. 18 v. 9, 10, 18, 19, 20, 21, 22.

— Va urma —